

Νουθεσίες Γέροντος Ἐφραίμ Φιλοθεΐτου

Προέλευση ἀρχικοῦ κειμένου: ἱστοχῶρος [ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ](#)

- * Καμμιά χαρὰ κοσμική δὲν μένει χωρὶς μεταμέλεια. Μόνον ἡ χαρὰ ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεὸ εἶναι γνήσια καὶ εἰλικρινής. Δόξες καὶ χρήματα, ὅλα εἶναι ψεύτικα. Ὅλα αὐτὰ ὁ θάνατος τὰ βάζει στὴν ἀρμόζουσα θέσι τους.
- * Ὁ οὐράνιος Πατὴρ μᾶς παιδεύει ὄχι γιὰ νὰ ἔλθουμε σὲ ἀπόγνωσι, ἀλλὰ γιὰ νὰ μετανοήσουμε καὶ διορθωθοῦμε.
- * Ὁ πόνος ἐξαγνίζει τὴν ψυχὴ, τὴν κάνει ταπεινὴ, πονετική, ἀγαθὴ καὶ ἔτσι καταστρώνεται τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν θεϊαν ἐπίσκεψι.
- * Ὅλα τὰ λυπηρὰ μᾶς ἀποστέλλονται χωρὶς καμμιά ἀμφιβολία γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας ποὺ νοσεῖ.
- * Δωρεᾶν σώζει ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, οἱ κόποι δείχνουν τὴν προαίρεσι τοῦ ἀνθρώπου.
- * Μὲ τὴν ὑπομονὴ στὰ παθήματα κάμνουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος ὑπομένει πειρασμό, ἐπιθέτει φάρμακο στὴν ψυχὴ του.
- * Ποιὸς μετενόησε καὶ δὲν σώθηκε; ποιὸς εἶπε τὸ ἡμάρτησα καὶ δὲν συγχωρέθηκε; ποιὸς ἔπεσε καὶ ἐζήτησε βοήθεια καὶ δὲν σηκώθηκε; ποιὸς ἔκλαυσε καὶ δὲν παρηγορήθηκε ἀπὸ τὸν Θεόν;
- * Ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ὁ Θεὸς θέλει νὰ ἰδεῖ προαίρεσι ἀγαθὴ καὶ βία (προσπάθεια φιλότιμη) στὰ μέτρα τῶν δυνάμεών του, καὶ ὅταν αὐτὰ τὰ διάθεση μὲ ταπεινώσι, τότε Αὐτὸς ἀναλαμβάνει τὴν τελείωσι τοῦ ἀγαθοῦ ἔργου...
- * ... Σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο δὲν ἔχουμε θέσι κανεῖς. Ὁ πνευματικὸς κόσμος μᾶς περιμένει ὅλους. Περαιστικοὶ εἴμεθα πάνω στὴ γῆ... Πρὶν δὲ μᾶς πάρῃ ἀπὸ αὐτὸν τὸν φθαρτὸν κόσμον νὰ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τακτοποίηση μαζί Του, ὅσον γίνεται πιὸ τέλεια γιὰ νὰ μὴ δυσκολευθῆ ἡ ψυχὴ μας στὴν ἀνοδό της ἀπὸ τοὺς κακοὺς φορολόγους δαίμονας...
- * Ἔχουμε ἓνα Θεὸ μὲ φιλόστοργα θεϊκὰ σπλάγχνα, ποὺ μᾶς ὑπομένει καὶ συνεχίζει νὰ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ νὰ μᾶς φροντίζει, καὶ ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀρνούμεθα, τὸν ὑβρίζουμε, καὶ δὲν ξέρουμε τί λέμε καὶ τί κάνουμε. Τυπικὰ τὸν πιστεύουμε καὶ ὁμολογοῦμε, ἐνῶ μὲ τὴν ἀπρόσεκτη ζωὴ μας γινόμαστε ἀπαίσιοι καὶ ἐλεεινοὶ οἱ δυστυχεῖς, ἀπὸ τὰ μυαλά μας, τὶς ἐπιλογές μας, τὸν ἔγωισμό μας, τὴν κοσμικοφροσύνη μας.
- * Μὲ τὴν εἰλικρινῆ μας μετάνοια μποροῦμε νὰ πάρουμε καὶ πάλι τὶς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ, νὰ καθαρίσουμε τὸ βεβαρυμένο ποινικὸ μας, ἀρκεῖ νὰ τηροῦμε τοὺς ὅρους τῆς πίστεως, τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε τὸ πῦρ τῆς χάριτος θὰ μᾶς θερμάνῃ, δροσίξῃ, χαροποιῆ καὶ θεοποιῆ κατὰ

χάρι και μέθεξι.

* Ἡ μετάνοια ἔχει μεγάλη δύναμι. Παίρνει τὸ κάρβουνο καὶ τὸ κάνει διαμάντι. Παίρνει τὸν λύκο καὶ τὸν κάνει ἀρνί. Παίρνει τὸν ἄγριο καὶ τὸν κάνει ἅγιο. Παίρνει τὸν αἱματοβαμμένο ληστή καὶ τὸν κάνει πρῶτο κάτοικο τοῦ Παραδείσου. Ἀκριβῶς, ἐπειδὴ ἔχει τέτοια δύναμι ἡ μετάνοια, γι' αὐτὸ ὁ Διάβολος ἀγωνίζεται ν' ἀποτρέψη τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν μετάνοια. Ἔτσι ἐξηγοῦνται οἱ ἀντιρρήσεις πολλῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὴν μετάνοια καὶ ἔξομολόγησι.

* Μὲ πόνο θερμῆς προσευχῆς ἃς ποῦμε: Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δώρησέ μας ἀληθινῆς, δακρύβρεκτη μετάνοια. Ἐσὺ μᾶς ἔμεινες μοναδικὴ ἐλπίδα σωτηρίας. Εἶσαι ἡ ἀλήθεια μέσα σὲ τόσα ψέμματα. Εἶσαι ἡ χαρὰ μας μέσα σὲ τόσες θλίψεις. Εἶσαι ἡ λύτρωσίς μας μέσα σὲ τόση ἁμαρτία. Εἶσαι ἡ Εἰρήνη μέσα σ' ἕναν κόσμον τόσο ταραγμένο.

* Εὐλαβικὰ Σὲ προσκυνῶ, δέσποζε ἐπὶ πάντων.